

9 odst. 4 protokolu 2 k Evropské dohodě? Odpověli Soudní dvůr tuto otázku záporně, je nezbytné žádat o výklad následující otázky:

- 2) Má být ustanovení bodu 1 části týkající se hospodářské soutěže přílohy V Aktu o podmínkách přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii vykládáno v tom smyslu, že dotčená státní podpora představuje „novou podporu“ ve smyslu bodu 1 odst. 2 této přílohy? Jestliže ano, použijí se v takovém případě na takové „nové podpory“ ustanovení článků 107 SFEU a 108 SFEU (články 87 ES a 88 ES) o státních podporách, jakož i ustanovení nařízení č. 659/1999 ⁽¹⁾?
- a) V případě záporné odpovědi na tuto otázku je nutno zodpovědět následující otázku: Mají být ustanovení bodu 1 v příloze V Aktu o přistoupení vykládána v tom smyslu, že příslušné vnitrostátní orgány nemohou přikročit k vymáhání takové státní podpory, jako je státní podpora v původním řízení předtím, než Komise vydala rozhodnutí, jímž je dotčená státní podpora prohlášena za neslučitelnou se společným trhem?
- b) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku: Je rozhodnutí Komise ze dne 15. prosince 2009 předložené Varhoven administrativen sad (nejvyšší správní soud) nutno ve vztahu k protiprávní podpoře chápat jako záporné rozhodnutí ve smyslu článku 14 nařízení č. 659/1999?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83., s. 1)

Žaloba podaná dne 31. května 2011 — Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-269/11)

(2011/C 232/31)

Jednací jazyk: čeština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: L. Lozano Palacios, M. Šimerdová, zmocněnkyně)

Žalovaná: Česká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Česká republika tím, že umožňuje, aby cestovní kanceláře uplatňovaly podle § 89 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zvláštní režim pro cestovní kanceláře na poskytování cestovních služeb jiným osobám než cestujícím, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty;

— uložit České republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V České republice je zvláštní režim DPH pro cestovní kanceláře uvedený v člancích 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES používán nejen na plnění poskytovaná cestovními kanceláři cestujícím, ale též na plnění poskytovaná jiným osobám než cestujícím. Zvláštní režim se v České republice použije v souladu s § 89 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, i v případě, kdy je cestovní služba poskytována právnické osobě, která tuto službu dále prodává jiným cestovním kancelářím. To je podle názoru Komise v rozporu s ustanovením článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES, které vyžadují, aby se zvláštní režim pro cestovní kanceláře použil pouze v případě, kdy je cestovní služba poskytována cestujícímu. Znění článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES, jakož i účel, které tyto ustanovení sledují, podporují postoj Komise.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulis tis Epikrateias (Státní rada, Řecko) dne 31. května 2011 — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) a další v. Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Věc C-271/11)

(2011/C 232/32)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulis tis Epikrateias (Státní rada, Řecko)

Účastníci původního řízení

Žalobci: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Žalovaní: 1) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, 2) Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion, 3) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (Ministři vnitra, veřejné správy a decentralizace; dopravy a komunikace; hospodářství a financí)

Předběžné otázky

- 1) Může vnitrostátní zákonodárce ve smyslu článku 2 nařízení (ES) č. 2042/2003 ve spojení s ustanovením M.B.902 písm. b) bodem 1 hlavy I oddílu B přílohy I uvedeného nařízení, a s ohledem na to, co je uvedeno v ustanovení AMC M.B.102 písm. c) bodu 1 (odstavce 1.1 až 1.4, 1.6 a 1.7) hlavy A oddílu B přílohy I rozhodnutí EABL č. 2003/19/RM/28.11.2003 o přijatelných prostředcích prokazování shody s ohledem na nařízení č. 2042/2003, při přijetí

doplňkových opatření k provedení uvedeného nařízení rozdělit kontrolní činnosti týkající se letadel za účelem určení, že jsou v souladu s požadavky platnými v oblasti letecké navigace, mezi několik kategorií/specifických druhů inspektorů, když každá kategorie či specifický druh inspektorů může kontrolovat letovou způsobilost letadla pouze v jedné určité oblasti? Je konkrétně v souladu s nařízením č. 2042/2003 taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava, o níž se jedná v projednávané věci a která zavádí inspektory pro letovou způsobilost (Airworthiness and Avionics Inspectors), inspektory pro letový provoz (Flight Operations Inspectors), inspektory pro bezpečnost v kabině pro cestující (Cabin Safety Inspectors) a inspektory pro diplomy a licence (Licensing Inspectors)?

2) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku, je třeba ustanovení M.B.902 písm. b) bod 1 hlavy I oddílu B přílohy I nařízení č. 2042/2003 vykládat tak, že jakákoli osoba, jíž jsou svěřeny úkoly kontroly letové způsobilosti v jediné určité oblasti, musí mít pětiletou praxi zahrnující veškeré aspekty, které mají zajistit zachování letové způsobilosti letadla, či stačí, že má tuto pětiletou praxi v oblasti specifických funkcí, jež spadají pod její kvalifikaci?

3) V případě, že na tuto otázku bude odpovězeno tak, že stačí, aby kontrolní personál měl pětiletou praxi v oblasti specifických funkcí, které jsou mu svěřeny, je třeba mít za to, že požadavky výše uvedeného ustanovení M.B. 902 písm. b) bodu 1 hlavy I oddílu B přílohy I nařízení č. 2042/2003, podle něhož musí mít kontrolní personál, alespoň pětiletou praxi v oblasti zachování letové způsobilosti, splňuje takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení, o které se jedná v projednávané věci, které stanoví, že inspektoři pro letovou způsobilost (Airworthiness and Avionics Inspectors), kteří odpovídají za dohled a kontrolu prostředků navigace, schválení organizací provádějících údržbu, jakož i leteckých provozovatelů, a to v souladu s nařízením uvedenými v příručce ICAO (doc. 9760), musejí mít alespoň pětiletou praxi v závodě provádějícím údržbu letadel a pracovat v oblasti údržby letadel?

4) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku, je takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení, o němž se jedná v projednávané věci, které držitele licence na údržbu letadel na základě části 66 (Příloha III) uvedeného nařízení staví na roven držitelům diplomů osvědčujících vysokoškolské vzdělání v oblasti letectví, v souladu s nařízením č. 2042/2003 v rozsahu, v němž stanoví, že obě tyto kategorie osob musejí mít praxi v závodě provádějícím údržbu letadel, aby mohly získat osvědčení jako inspektoři pro letovou způsobilost?

5) Zahrnuje pětiletá praxe v oblasti zachování letové způsobilosti podle ustanovení M.B.902 písm. b) bodu 1 hlavy I oddílu B přílohy I nařízení č. 2042/2003, rovněž ve světle ustanovení AMC M.B.102 písm. c) bodu 1 odst. 1.4 a 1.5

hlavy A oddílu B přílohy I rozhodnutí EABL č. 2003/19/RM/28.11.2003 o přijatelných prostředcích prokazování shody s ohledem na nařízení č. 2042/2003, praxi získanou případně v rámci studií za účelem získání příslušného akademického titulu, či pouze praxi získanou v rámci skutečně vykonané práce, a to nezávisle na studiích, tedy získanou po skončení studií a získání příslušného akademického titulu?

6) Lze ve smyslu výše uvedeného ustanovení nařízení č. 2042/2003 pětiletou praxi v rámci zachování letové způsobilosti chápat rovněž praxi, která byla získána v důsledku toho, že byly případně v minulosti a před tím, než uvedené nařízení vstoupilo v platnost, vykonávány funkce kontroly letové způsobilosti letadel?

7) Je ve smyslu ustanovení M.B.902 písm. b) bodu 2 hlavy I oddílu B přílohy I nařízení č. 2042/2003 k tomu, aby byl majitel licence na letecké údržbářství podle části 66 (příloha III) nařízení č. 2042/2003 vybrán jako inspektor, třeba, aby získal dodatečný výcvik v oblastech týkajících se letové způsobilosti letadel předtím, než bude vybrán, anebo stačí, že takový výcvik absolvuje poté, co bude vybrán, ale předtím, než bude vykonávat funkce inspektora?

8) Lze mít ve smyslu ustanovení M.B.902 písm. b) bodu 3 hlavy I oddílu B přílohy I nařízení č. 2042/2003, které stanoví, že kontrolní personál musí mít nezbytně, úřední výcvik v letecké údržbě, za to, že takový výcvik představuje systém vzdělávání zavedený vnitrostátním zákonodárcem, jenž vykazuje následující charakteristické rysy: i) vzdělávání se poskytuje po počátečním výběru inspektorů pouze na základě formálních požadavků, ii) takové vzdělávání se nemění v závislosti na formálních požadavcích týkajících se osob, které byly původně vybrány jako inspektoři, a iii) v rámci tohoto vzdělávacího systému není stanoveno žádné řízení, žádná hodnotící kritéria účastníka kurzu ani konečná zkouška za účelem osvědčení jeho způsobilosti poté, co ukončil vzdělání?

9) Představuje hierarchické postavení ve smyslu ustanovení M.B.902 písm. b) bodu 4 hlavy I oddílu B přílohy I nařízení č. 2042/2003, které stanoví, že kontrolní personál musí mít, postavení s odpovídajícími odpovědnostmi, nezbytnou podmínku k tomu, aby určitá osoba mohla získat osvědčení jako inspektor, v tom smyslu, že v průběhu své předcházející činnosti musela zastávat vyšší postavení, či výše uvedené ustanovení nařízení č. 2042/2003 je třeba vykládat, rovněž ve světle ustanovení AMC M.B.902 písm. b) bodu 3 hlavy A oddílu B přílohy I rozhodnutí EABL č. 2003/19/RM/28.11.2003, v tom smyslu, že po počátečním výběru osoby jakožto inspektora je jí třeba světit postavení v rámci orgánu, který je příslušný ke kontrole letové způsobilosti letadel, které zahrnuje pravomoc podepisovat na účet tohoto orgánu?

10) Má-li být výše uvedené ustanovení M.B.902 písm. b) bod 4 hlavy I oddílu B přílohy I nařízení vykládáno v tomto druhém výše uvedeném smyslu, lze mít za to, že v souladu s nařízením je ustanovení vnitrostátního práva, které stanoví, že k vydání osvědčení jako inspektor dojde po ukončení jeho teoretického a praktického vzdělání, což je okamžik, od kterého může provádět kontroly letové způsobilosti letadel, když podepisuje sám dokumenty týkající se kontroly letové způsobilosti a zavazuje příslušný orgán?

11) Dále pak v případě, že má být výše uvedené ustanovení M.B.902 písm. b) bod 4 hlavy I oddílu B přílohy I nařízení č. 2042/2003 vykládáno ve druhém výše uvedeném smyslu, je s ním v souladu takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení, o němž se jedná v projednávané věci, které stanoví, že pro počáteční výběr osoby jakožto inspektora pro letovou způsobilost je žádoucí, aby byla předtím povýšena, do vyššího stupně¹ a aby, odpovídala za závod provádějící údržbu letadel?

12) Měl vnitrostátní zákonodárce ve smyslu nařízení (ES) č. 2042/2003, které neupravuje otázku, zda a za jakých podmínek osoby, které vykonávaly funkce inspektora vztahující se ke kontrole letové způsobilosti letadel před jeho vstupem v platnost, mají právo pokračovat ve výkonu těchto funkcí po vstupu uvedeného nařízení v platnost, povinnost stanovit, že osoby, které vykonávaly funkce inspektora k datu vstupu výše uvedeného nařízení v platnost (a případně před tímto datem), musejí získat automaticky nové osvědčení jako inspektori, aniž předtím budou podléhat výběrovému a hodnoticímu řízení, anebo je třeba výše uvedené nařízení č. 2042/2003, jehož cílem je zlepšit bezpečnost leteckého provozu, a nikoli potvrdit profesní práva osob pracujících u orgánu členského státu, který je příslušný ke kontrole letové způsobilosti letadel, vykládat v tom smyslu, že členským státům poskytuje, považují-li to za nezbytné, pouze možnost i nadále zaměstnávat jako inspektory pro letovou způsobilost letadel osoby, které vykonávaly uvedené kontroly před vstupem výše uvedeného nařízení v platnost, i když tyto osoby nemají kvalifikaci vyžadovanou uvedeným nařízením, a to rovněž s ohledem na to, co je stanoveno v tomto ohledu ustanovením AMC M.B. 902 písm. b) bodem 4 hlavy A oddílu B přílohy I rozhodnutí EABL č. 2003/19/RM/28.11.2003?

13) V případě, že by bylo shledáno, že ve smyslu nařízení (ES) č. 2042/2003 musejí členské státy vydat znovu osvědčení osobám, které vykonávaly funkce inspektorů před vstupem uvedeného nařízení v platnost, automaticky bez výběrového řízení, je v souladu s uvedeným nařízením takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení, o němž se jedná v projednávané věci, které stanoví, že k tomu, aby bylo vydáno nové osvědčení jako inspektor, musejí tyto osoby fakticky vykonávat funkci inspektora, nikoli k datu vstupu výše uvedeného nařízení v platnost, ale po vstupu uvedeného vnitrostátního ustanovení v platnost?

Žaloba podaná dne 9. června 2011 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-293/11)

(2011/C 232/33)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a C. Soulay)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhové žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že uplatnila zvláštní režim cestovních kanceláří v oblasti DPH na případy, kdy jsou cestovní služby poskytovány jiné osobě, než je cestující, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 306 až 310 směrnice 2006/112/ES⁽¹⁾;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Režim cestovních kanceláří se uplatní pouze na služby poskytované přímo cestujícím, v souladu se zněním směrnice ve většině jazycích. I anglické znění, které, na jediném místě, používá výraz „zákazník“ („customer“), by nemělo smysl, kdyby se nevztahovalo výlučně na cestující. Stejný závěr plyne ze vzájemného výkladu všech souvisejících ustanovení (systematický argument). Historický výklad vede též ke stejnému závěru, neboť směrnice o DPH pouze kodifikovala šestou směrnici, aniž změnila její obsah. Pokud jde o teleologický výklad, rozhodující je, aby nebylo dovoleno dvojí zdanění cestovních kanceláří v určitých členských státech (s výjimkou odpočtů v případě širokého uplatnění režimu cestovních kanceláří). Členský stát nemůže individuálně napravit jakoukoli nesrovnalost směrnice, pokud nedojde k úřední změně jejího znění.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006.

Žaloba podaná dne 10. června 2011 — Italská republika v. Rada Evropské unie

(Věc C-295/11)

(2011/C 232/34)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec a S. Fiorentino, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie